

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/50/2020
Identifikačné číslo spisu:	7212011691
Dátum vydania rozhodnutia:	14.10.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7212011691.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku konanom 14. októbra 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. V. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) ods. 3 písm. c) Trestného zákona o dovolaní podanom ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v ust. § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo

bol porušený zákon

v ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obvineného A. V..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018 a chybné konanie, ktoré mu predchádzalo.

Zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikazuje Krajskému súdu v Košiciach, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku obvineného A. V., nar. X. T. XXXX v G., trvale bytom N. č. X, G., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach neberie do väzby.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015 (č. l. 297-304) bol obvinený A. V. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona pre skutok, že:

dňa 6.4.2012 od 17.00 hod. do 17.15 hod. v G. na H. G. za P., lúpežne prepadol poškodeného S. U. tak, že po tom, čo mu poškodený odmietol dať peniaze o ktoré žiadal, hodil do poškodeného S. U. kameň, ktorým ho zasiahol do pravého ramena a ruky, následne medzi nimi došlo k potýčke, pri ktorej ďalším kameňom poškodeného udrel do ľavého oka, čím mu spôsobil ťažké devastačné poranenie ľavého oka a to poranenie očnej gule s poranením vnútro žilných tkanív s trvalými následkami, ktorého doba liečenia bola stanovená na 26 týždňov.

Za to mu bol uložený podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody bol menovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/148/2012 z 29. januára 2013, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018 (č. l. 375-380), postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol odvolanie obvineného A. V., podané proti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015.

Proti označenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky (č. l. 419-423), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, pretože: „Týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo a nasledovalo, bol porušený zákon v ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obvineného A. V.“.

Minister spravodlivosti v dovolaní argumentoval nasledovne: „Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku v trestnej veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 na podnet JUDr. Ladislava Bujňáka, podávam dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/30/2018 zo dňa 26.6.2018 (právoplatné tým istým dňom), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, pretože týmto rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo a nasledovalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 9 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. A. V. Okresný súd Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 rozsudkom z 18.06.2015 uznal obvineného za vinného z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona ho súd odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uložený obv. A. V. rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/148/2012 z 29.1.2013 ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/30/2018 z 26. júna 2018 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného. Obv. A. V. bol na územie SR vydaný z Veľkej Británie 4.4.2018 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len EZR) z 20.10.2016 vydaného v konaní Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014. Dňa 24.9.2018 bol v ÚVV a ÚVTOS Košice zrealizovaný výsluch obv. A. V., kde bol poučený o tom, v čom spočíva zásada špeciality, že môže dať súhlas na trestné stíhanie pre iné trestné veci, pre ktoré na základe EZR nebol vydaný, resp. nemusí dať súhlas k iným trestným stíhaniam. Samosudca JUDr. Michal Polák oboznámil odsúdeného s rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.6.2018, kde bol odsúdený uznaný za

vinného zo zločinu lúpeže, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov podľa § 188 ods. 3 Trestného zákona. Taktiež bol oboznámený s rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/33/2015 z 24.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.5.2018, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného zo zločinu krádeže, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, kde zároveň bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre ktorý bol aj vydaný EZR. Taktiež bol odsúdený oboznámený s trestným rozkazom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T/39/2015 z 20.7.2015, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Obv. A. V. uviedol, že sa nevzdáva zásady špeciality. Chce, aby v uvedených veciach bol vyžiadaný súhlas s jeho trestným stíhaním. Tresty chce vykonávať v Anglicku, nakoľko tam má rodinu. Zároveň uviedol, že v priebehu celého trestného stíhania v týchto veciach ho nikto nikdy nepoučil o zásade špeciality.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný. Potrebným súhlasom na trestné stíhanie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je treba rozumieť aj rozhodnutie príslušného orgánu cudzieho štátu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu a o vydaní obvineného na trestné stíhanie, ak sa obvinený zdržiaval v cudzine. Musí ísť o vydanie na trestné stíhanie za konkrétny skutok a trestný čin. Za iný trestný čin spáchaný pred vydaním, na ktorý sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, nesmie byť vydaná osoba stíhaná, odsúdená, ani jej nemôže byť obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval. Zásada špeciality uvedená v § 31 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze sa v prípade vydania osoby do Slovenskej republiky neuplatní, ak nastanú skutočnosti predpokladané v ustanoveniach § 31 ods. 2 písm. a) až h) zákona o európskom zatýkacom rozkaze. Žiadna z tam uvedených podmienok v predmetnom prípade nebola naplnená.

Podľa § 31 ods. 2 písm. e) zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak bola osoba vydaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba sa vzdala práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1 v rámci konania vo vykonávajúcom štáte.

Podľa § 31 ods. 2 písm. f) zákona o európskom zatýkacom rozkaze zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním. Ak by sa obvinený po poučení nevzdal práva na uplatnenie zásady špeciality, prichádzala do úvahy možnosť uvedená pod písmenom g) § 31 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze.

Podľa § 31 ods. 2 písm. g) zákona o európskom zatýkacom rozkaze tohto ustanovenia zásada špeciality sa neuplatní, ak vykonávajúci justičný orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred vydaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin.

Podľa § 31 ods. 4 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na získanie súhlasu vykonávajúceho justičného orgánu podľa odseku 2 písm. g), (v danom prípade príslušného justičného orgánu Spojeného kráľovstva), sa použije postup podľa § 32 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze (ide o žiadosť o dodatočný súhlas).

Podľa § 32 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

Porušenie zákonného ustanovenia o neprípustnosti trestného stíhania bez potrebného súhlasu zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

V prípade obvineného A. V. nie je naplnený ani jeden z dôvodov v zmysle § 31 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, pre ktorý by sa zásada špeciality nemala uplatniť. Rovnako nedošlo k dodatočnému získaniu súhlasu vydávacieho štátu na ďalšie trestné stíhanie, ani k vyhláseniu obvineného, ktorým by sa zriekol zásady špeciality.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. Uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26.6.2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo a nasledovalo bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1. § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. A. V., nar. X.X.XXXX a je teda naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku. V danej veci je preto potrebné, aby si Krajský súd v Košiciach vyžiadal dodatočný súhlas a následne vykonal trestné konanie procesne súladným spôsobom.

Navrhujem preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1) Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26.6.2018 (právoplatné tým istým dňom), a konaním, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a nasledovalo bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. A. V.,
- 2) podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26.6.2018 zrušil, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad;
- 3) podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Košiciach prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol;
- 4) podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol o väzbe obv. A. V., ak by sa ešte nachádzal vo výkone trestu v tejto trestnej veci“.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa vyjadril obvinený A. V. sám takto:

1. „Plne sa stotožňujem s dovolaním ministra spravodlivosti SR.
2. Súhlasím s týmto dovolaním po vecnej i skutkovej stránke.
3. Pripájam sa ku podanému dovolaniu.
4. Súhlasím so všetkými bodmi a textom odôvodnenia dovolania.
5. Súhlasím s bodmi 1) až 4) návrhovej časti dovolania.
6. Týmto žiadam súd o ustanovenie mi obhajcu v danej veci.
7. Týmto žiadam, aby na základe ustanovení § 18 ods. 1, ods. 2, ods. 3, bolo v danom konaní voči mojej osobe, na základe bodu 3) dovolania, bolo vykonané spoločné konanie s konaním vedeným na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 1T/39/2015 a s konaním vedeným na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T/33/2015 a rozhodol súd súhrnným rozsudkom vo veci, v záujme ukončenia veci v čo najkratšom čase. V uvedených konaniach bolo taktiež podané dovolanie ministrom spravodlivosti SR“.

K dovolaniu sa vyjadril obvinený aj prostredníctvom obhajkyne nasledovne: „Okresný súd Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 rozhodol rozsudkom z 18.06.2015 a uložil obvinenému A. V. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov. Obvinený v priebehu hlavného pojednávania podal odvolanie voči uvedenému rozsudku. Krajský súd v Košiciach uznesením z 26.06.2018, sp. zn. 6To/30/2018 rozhodol o zamietnutí odvolania obvineného a nariadil výkon trestu v konaní 6T/145/2012 dňa 26.06.2018. Obvinený A. V. bol na územie Slovenskej republiky vydaný z Veľkej Británie 04.04.2018 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu z 20.10.2016, ktorý bol vydaný v konaní na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 7T/89/2014. Krajský súd v Košiciach zamietol odvolanie obvineného A. V. a nariadil výkon jeho trestu 26.06.2018 za obzvlášť závažný zločin lúpeže vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov bez toho, aby obvineného poučil o zásade špeciality v súvislosti s európskym zatýkacím rozkazom, ktorý vydal súd v inom trestnom konaní, vedenom pod sp. zn. 7T/89/2014. Krajský súd v Košiciach nielenže nepoučil obvineného o uplatnení zásady špeciality, ale ani si nevyžiadal jeho súhlas na trestné stíhanie, ktorý bol z dôvodu uvedenej zásady nevyhnutný pre pokračovanie v konaní. Som toho

názoru, že krajský súd, ktorý si nevyžiadal súhlas od obvineného A. V. na trestné stíhanie a teda, že na územie Slovenskej republiky bol zo strany Veľkej Británie vydaný na iné trestné stíhanie, aké bolo predmetom tohto skutku, pričom si ani nevyžiadal dodatočný súhlas od vykonávajúceho justičného orgánu a obvinený A. V. sa nikdy nevzdal zásady špeciality, došlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku a Zákona o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obvineného A. V.. V súlade s vyššie uvedeným sa pripájam k návrhu, ktorý uviedol minister spravodlivosti Slovenskej republiky vo svojom dovolaní zo dňa 19.03.2020, sp. zn. 35804/2019/61/53“.

K dovolaniu ministra spravodlivosti sa taktiež vyjadril prokurátor, ktorý vo vyjadrení argumentoval nasledovne: „K dovolaniu podaného ministrom spravodlivosti SR uvádzam, že toto je opodstatnené, nakoľko uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 z 26.06.2018 a konaním, ktoré mu predchádzalo a nasledovalo bol skutočne porušený zákon v ustanoveniach § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 Zákona č. 154/2010 o európskom zatýkacom rozkaze v neprospech obv. A. V. z dôvodov, že menovaný bol na územie SR vydaný z Veľkej Británie 04.04.2018 na základe európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len EZR) vydaného 20.10.2016 v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 7T/89/2013, teda v inej trestnej veci a obvinený sa pri výsluchu nevzdal zásady špeciality a chce, aby bol dodatočne vyžiadaný súhlas s trestným stíhaním predmetnej trestnej veci. Z uvedeného dôvodu bude potrebné v predmetnej trestnej veci po zrušení napadnutého uznesenia Krajského súdu v Košiciach zosúladiť procesný postup vyžiadaním si dodatočného súhlasu na trestné stíhanie Krajským súdom v Košiciach v súlade s ustanovením § 32 ods. 1 Zákona č. 154/2010 o európskom zatýkacom rozkaze, nakoľko v opačnom prípade by došlo k porušeniu zásady špeciality a výkon trestu odňatia slobody v predmetnej trestnej veci by bol v rozpore so zákonom. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby dovolací súd z dôvodov uvedených v § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyhovel dovolaniu podanému ministrom spravodlivosti SR a rozhodol v intenciách návrhu prezentovaného v podanom dovolaní“.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 477 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Trestného poriadku), na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (370 ods. 3 Trestného poriadku), obsahuje náležité odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hocí len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (ods. 2).

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa §382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je

zrejme, že vytýkané nedostatky povedú k postup podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Dovolací súd po zistení, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania, prerokoval dovolanie na neverejnom zasadnutí, so zameraním na dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, ktorý ako jediný dôvod dovolania uplatnil minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Dovolací súd tak preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým minister spravodlivosti podal dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo dovolaním napadnutému uzneseniu krajského súdu v Košiciach (§ 384 ods. 1 Trestného poriadku).

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len ZEZR) osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Podľa § 32 ods. 1 ZEZR ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

V zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

K označenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd poznamenáva, že tento je naplnený vtedy ak sa viedlo proti obvinenému trestné stíhanie hoci bolo neprípustné - § 9 Trestného poriadku. Trestné stíhanie (§ 10 ods. 15 Trestného poriadku) je úsek trestného konania od začatia trestného stíhania - § 199 Trestného poriadku až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní.

Potrebným súhlasom na trestné stíhanie v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku treba rozumieť aj rozhodnutie príslušného orgánu cudzieho štátu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu o vydaní obvineného na trestné stíhanie za konkrétny skutok a trestný čin alebo na výkon trestu za konkrétny skutok (tento prípad), ak sa obvinený zdržiaval v cudzine. Za iný trestný čin spáchaný pred vydaním obvinenej osoby, na ktorý sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval, nesmie byť vydaná osoba stíhaná, odsúdená, ani nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda (R 56/2013-I).

Z pripojených spisov a predloženého spisu vyplýva nasledovné:

- Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015, bol obvinený A. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

- Vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 bol 20 októbra 2016 vydaný európsky zatýkací rozkaz (č. I. 95 - 103) výlučne a len za účelom vydania obv. A. V. do Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov (str. 2 - 3 EZR) uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015.

- Dňa 26. marca 2018 justičný orgán Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska - Westminster Magistrates Court povolil vydanie obv. A. V. do Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015 (č. I. 138).

- Dňa 4. apríla 2018 bol menovaný dopravený na územie Slovenskej republiky a umiestnený do ÚVV a ÚVTOS Košice na výkon trestu odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014 z 5. marca 2015, právoplatným 28. marca 2015 (č. I. 139).

- Zo správy Národnej ústredne SIRENE (č. I. 160) vyplýva, že obv. A. V. sa v konaní pred justičným orgánom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska nevzdal zásady špeciality.

- Dňa 18. júna 2015 bolo vykonané vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 hlavné pojednávanie (č. I. 292) za prítomnosti obvineného A. V., kde bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok (č. I. 292-304: vtedy neprávoplatný).

Všetky okolnosti prípadu naznačujú, že menovaný po vyhlásení práve tohto rozsudku opustil územie Slovenskej republiky.

- Dňa 26. júna 2018 vykonal Krajský súd v Košiciach vo veci pod sp. zn. 6To/30/2018 verejné zasadnutie (č. I. 373) na ktorom bol prítomný obvinený A. V. - medzitým vydaný na územie Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T/89/2014, pričom konajúci senát krajského súdu nezisťoval či sa menovaný vzdal zásady špeciality, ani sa menovaného neopýtal či sa vzdáva zásady špeciality. Aj napriek tomuto nesprávnemu procesnému postupu, odporujúcemu § 31 ods. 1 ZEZR, § 31 ods. 3 per analogiam ZEZR, § 32 ods. 1 ZEZR, senát krajského súdu postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného A. V. podané proti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015.

Z vyššie uvedeného prehľadu procesných úkonov a rozhodnutí súdov nižších stupňov je zrejmé, že Krajský súd v Košiciach nemohol vo veci rozhodnúť - vo veci samej, zamietnutím odvolania obvineného A. V., pretože tomu bránilo ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a nedodržanie ust. § 31 ods. 1, § 32 ods. 1 ZEZR.

S ohľadom na to sú všetky dovolacie argumenty ministra spravodlivosti Slovenskej republiky relevantné, správne a úplné (najvyšší súd na ne odkazuje - viď. aj vyššie všetky uvedené) a preto neostalo najvyššiemu súdu iné, len konštatovať naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku.

V ďalšom bude krajský súd povinný postupovať v súlade s ust. § 32 ZEZR a podľa odpovede reagovať na ňu tak, aby nebolo porušené ust. § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Najvyšší súd nerozhodol o vzatí obvineného do väzby z nasledovných dôvodov:

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Podľa § 31 ZEZR osoba, ktorá bola vydaná z iného členského štátu, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

Z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže najvyšší súd zistil, že obvinený A. V. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T/145/2012 z 18. júna 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/30/2018 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

Najvyšší súd nemohol rozhodnúť o vzatí obvineného A. V. do väzby, nakoľko tomu bráni vyššie citované striktné znenie ustanovenia § 32 ods. 1 ZEZR.

Je totižto zrejmé, že trestný čin - obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona menovaný spáchal 6. apríla 2012 a teda 6 rokov pred jeho vydaním na územie Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného v inej trestnej veci, ku ktorému došlo 3. apríla 2018, resp. dodaním 4. apríla 2018. Výdanie sa teda nevzťahovalo na stíhanie pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Preto najvyšší súd rozhodol vo výroku tohto rozsudku pod bodom IV. tak, že obvineného A. V. do väzby nezobral.

S ohľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel dovolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.